

громадах де на територіях велися (ведуться) бойові дії та на окупованих територіях. Наслідки будуть кричущі, щодо різного роду документів, техніки, які розгромили або ж знищили збройні сили російської федерації.

Відповідно засоби віртуального середовища зможуть допомагати у поновленні інформації на офіційних сайтах, а також відновити робочий процес і увійти в робочий режим з певними здобутками, які розроблялись роки.

Так, нами розроблена віртуальна хмара (рис. 2) для Золотниківської територіальної громади і наповнюється її апаратом для внутрішнього користування.

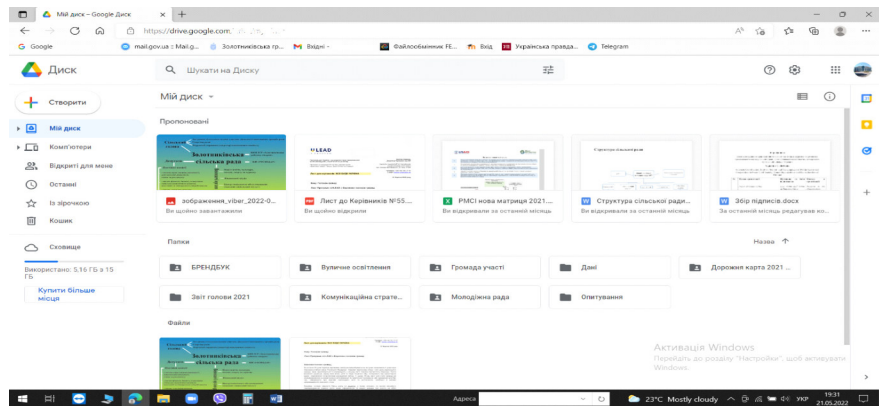

Рис. 2. Віртуальна хмара Золотниківської територіальної громади

Примітка: розроблено автором

Тому для розвитку й запровадження діджиталізації управлінці територіальних громад необхідно вжити певних заходів:

- оволодіти сучасним станом інформаційних технологій;
- врегулювати нормативно-правову базу механізму запровадження хмарних технологій;
- визначити відповідальну особу з питань цифрової трансформації в громаді.

Список використаних джерел:

1. Зайченко О. І., Кузнецова В. І. Управління людськими ресурсами. Івано-Франківськ.- Лілея-НВ. 2015. С. 42.

Мар'яна ГУРА

здобувачка освітньо-професійної програми

«Державна служба», ЗУНУ

Науковий керівник – д.е.н., професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Алла ВАСІНА

СПЕЦИФІКА ПРИЙНЯТТЯ ПУБЛІЧНО-УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В ОРГАНИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

У відповідності до Конституції України в Україні визнається і гарантується місцеве самоврядування (ст.7), а відтак, органи місцевого самоврядування реалізують владні повноваження на місцевому рівні, здійснюють управління розвитком територій і громад. Здійснення управлінської діяльності органами місцевого самоврядування базується на виробленні, прийнятті й реалізації публічно-управлінських рішень [1, с.48].

Публічно-управлінське рішення – це результат вибору органом місцевого самоврядування, його посадовими особами способу дій, спрямованих на вирішення поставленого завдання в існуючій чи спроектованій ситуації, творчий акт цілеспрямованого впливу, заснований на знанні об'єктивних законів і досвіді, зорієнтований на досягнення певних цілей.

Прийняття публічно-управлінських рішень органами місцевого самоврядування – це процес розпізнання і вибору на пряму дій, що сприяє вирішенню певної проблеми життєдіяльності окремої територіальної громади, територіальних громад району чи області або використанню нових можливостей досягнення цілей розвитку локальних соціально-економічних систем. Отже, прийняття публічно-управлінського рішення є складним процесом вибору найбільш прийняттого варіанту вирішення назрілих проблем чи завдань, який передбачає певну логічну послідовність таких етапів:

- вивчення питання й ідентифікація наявної проблеми чи завдання, яке доцільно реалізувати;
- визначення основних критеріїв для прийняття управлінського рішення;
- вироблення можливих варіантів вирішення проблеми;
- аналіз альтернатив, оцінка варіантів щонайменше з позицій виконання, достатності й послідовності;
- групування альтернатив і вибір оптимального варіанта;

- прийняття рішення й впровадження обраного варіанта;
- оцінка наслідків рішення, спостереження за результатами і контроль за тим, чи обраний і реалізований варіант забезпечує очікувані сподівання на практиці.

Попри типові підходи до прийняття управлінських рішень, прийняття публічно-управлінських рішень органами місцевого самоврядування має певну специфіку, що полягає в:

- законодавчому закріпленні форми прийняття публічно-управлінського рішення у відповідності до повноважень органів та посадових осіб місцевого самоврядування;

- орієнтації на вирішення місцевих проблем;
- обов'язковості рішень, що приймаються органами та посадовими особами місцевого самоврядування, на території відповідної територіальної громади, району, області для всіх підприємств, установ, організацій, посадових осіб, громадян, громадських об'єднань [2];

- представленні у формі нормативно-правових актів, програмно правових документів (програм, концепцій, сценаріїв, планів) та організаційно адміністративних рішень (розпоряджень, штатних розкладів та структур, інструкцій тощо);

- набутті характеристик публічно-управлінських відносин;
- колективному характері прийняття управлінських рішень, що стосуються важливих питань життєдіяльності і розвитку територіальних громад;

- залученні до прийняття рішень громадськості та інших зацікавлених інституцій;

- урахуванні інтересів громадян, суб'єктів господарювання та суб'єктів державного управління;

- прагненні пошуку компромісу та досягнення консенсусу;
- транспарентності.

Специфіка прийняття публічно-управлінських рішень органами місцевого самоврядування також полягає в тому, що по багатьох важливих питаннях життєдіяльності і розвитку територіальної громади, проводяться громадські обговорення, громадські слухання, залучаються експерти та науковці.

Слід також наголосити, що публічно-управлінські рішення, представлені в актах органів і посадових осіб міського самоврядування через їхню

невідповідність Конституції і законам України можуть бути визнані незаконними в судовому порядку і підлягають скасуванню органом або посадовою особою, що видали такий акт.

Список використаних джерел:

1. Теоретичні основи забезпечення якості прийняття управлінських рішень в умовах європейської інтеграції : монографія / [М. М. Новікова, Н. О. Кондратенко, М. В. Боровик та ін.] ; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків : «Друкарня Мадрид», 2020. 335 с.
2. Брюшкова Н.О., Ніколюк О. В., Удовиця О. Ф. Особливості прийняття управлінських рішень в публічному управлінні. http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/3_2020/41.pdf

Анатолій ГУЦУЛЯК

здобувач освітньо-наукової програми «Менеджмент», ЗУНУ

Науковий керівник – д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту,

публічного управління та персоналу ЗУНУ Тетяна ЖЕЛЮК

ЕФЕКТИВНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Під час війни західні обласні центри України перетворились на величезні гуманітарні хаби, в яких агрегується вся допомога, яка надходить з менших міст, українських діаспор закордоном, іноземних організацій. В подальшому ця допомога вирушає на схід, звідки є запит на неї. В окремі дні тільки на Львівський гуманітарний хаб надходило біля 2000 тонн допомоги і відправлялось більше 1500 тонн, оброблялось більше 1000 запитів. Відповідно виникало багато проблем, серед основних: через невчасно оброблений запит, допомога вирушала в пункт призначення із запізненням, життєво важливий вантаж міг загубитись на хабі на декілька днів, або в процесі доставки з хабу в місце призначення – пропасти. Використання неефективних інструментів менеджменту, а також погано спроектовані процеси призвели до крадіжок, маніпуляцій, що в свою чергу дискредитувало волонтерів, владу в очах народу та іноземних партнерів.

Відомі і розповсюджені на даний час інструменти і принципи побудови процесів управління логістичними потоками не є настільки ефективними і вимагають значних часових витрат на впровадження (а часу цього обмаль в стані